

Під час окупації тренувався на городі — і виборов бронзу Чемпіонату світу!

Історія сенсаційного успіху — на с. 4

Фотокілаж із сайту elexpress.com.

Магнітні бурі у серпні с. 10

Цікава

ГАЗЕТА *на вихідні*

3 серпня 2022 року №29 (242) Ціна 7 грн

● «ЛЮБОВ — ЗЛА, ПОЛЮБИШ І КОЗЛА»

Фотокілаж із сайту tsn.ua.

Цю обручку із платини колишня гімнастка носить від 2014 року. Перед тим у російських ЗМІ активно обговорювали чутки про те, що путін та кабаєва повінчалися в Іверському монастирі на Валдаї.

Секрети коханки путіна: чи розділить сучасна Єва Браун долю свого гітлера?

Російську гімнастку і колишню депутатку держдуми аліну кабаєву вважають коханкою старшого за неї на 30 років президента рф

Анна КРАВЧУК

Цей факт нещодавно визнали і на, так би мовити, офіційному рівні, коли Євросоюз ввів санкції проти 39-літньої олімпійської чемпіонки з художньої гімнастики, яка собі спокійно жила... ну, звісно ж, не десь біля Калуги і навіть не в Сочі, а на «клятому» Заході — у Швейцарії разом зі своїми чотирма дітьми. Після повномасштабного вторгнення росії в Україну швейцарські активісти навіть почали збір підписів з вимогою депортувати рашистку кабаєву, яка, звісно, підтримує убивства українців.

Втім, нічого іншого від коханки путіна ніхто і не чекав, бо права голосу вона фактично не має.

Психологи кажуть, що аліна кабаєва не випадково ста

“

Психологи кажуть, що аліна кабаєва не випадково стала жінкою деспотичного російського диктатора, адже в неї з дитинства сформувався мазохістичний тип характеру.

ла жінкою деспотичного російського диктатора, адже в неї з дитинства сформувався мазохістичний тип характеру. Детальніше в цьому розбиралась українська практикуюча психологиня Олена Шершньова, проаналізувавши біографію та архівні інтерв'ю сучасної Єви Браун.

Закінчення на с. 12

● ГЕРОЯМ СЛАВА!

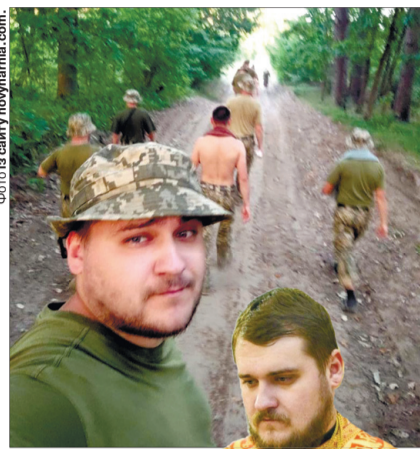
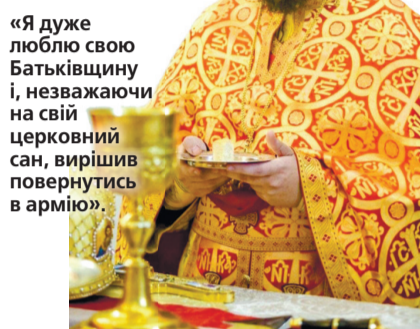

Фото із сайту novynia.com.

«Я дуже люблю свою Батьківщину і, незважаючи на свій церковний сан, вирішив повернутись в армію».

Монах, який пішов захищати Батьківщину, загинув на фронті

Поклав голову ієромонах Православної церкви України і воїн ЗСУ 30-річний Пімен (Пимен) Пеприк

Читайте про це на с. 5

● НЕБЕСНИЙ ЛЕГІОН

Фотокілаж із сайту suspline.media.

Війна забирає найкращих.

Льотчик-герой, який знищив понад 300 російських окупантів, поліг у бою

Це був ювілейний, сотий, бойовий виліт одного із найкращих українських пілотів — 28-річного Олександра Кукурби (на фото)

Розповідь про Героя — на с. 6

● РЕЗОНАНС

Хто вбив Павла Шеремета? Ексагент ФСБ зробив заяву

Колишній співробітник Федеральної служби безпеки (ФСБ) росії Олександр Лісенков, який залишив територію росії та попросив політичного притулку у Європі, заявив, що вбивство у Києві відомого журналіста Павла Шеремета — це одна із операцій російських спецслужб в Україні

Василь КІТ

«Я впевнений у цьому», — заявив Лісенков. Він також наголосив, що ФСБ причетна до всіх терактів на території України за останні вісім років. «Українській владі і українським спецслужбам Шеремет не заважав ніяк. В Україні в нього не було ворогів навіть на побутовому рівні. Але для москви, для ФСБ це був особистий ворог. Враховуючи те, які передачі він знімав — з Немцовим та іншими. Це був інтелектуал, який подавав інформацію так, як вона є. Він міг впливати на великі маси людей, доносячи їм правду», — сказав колишній агент ФСБ.

Як відомо, 20 липня 2016 року у центрі Києва вибухнув червоний автомобіль «Субару». У салоні автівки був відомий журналіст «Української правди» Павло Шеремет. Внаслідок вибуху він загинув.

● НІЧОГО СОБІ!

«Бандеромобілі — вчорашній день»: для армії передали лімузин

У Харкові на потреби Збройних сил України хтось віддав елітне авто вищого класу

Микола ДЕНИСУК

Автомобіль закамфлювали і вже підготували до роботи в умовах воєнних дій. Ті, хто бачив бойовий лімузин кольору хаки, кажуть, що це «навіть крутіше, ніж САУ, крутіше за HIMARS». Замість номерного знака на авто висить напис «Хайп».

Хто передав ЗСУ такий подарунок, невідомо, втім, волонтери назвали власника «небайдужим громадянином».

«Бандеромобілі — вчорашній день», — дотепно коментують вони новину.

● ПРЯМА МОВА

Олег ЖДАНОВ, військовий експерт, вважає, що путін воюватиме до останнього росіянина:

Скільки буде можливості загребти ресурсів, стільки путін вигрибатиме їх, кидаючи у бій росіян, щоб домогтися перемоги. Він не може зупинитися. Для нього зупинка — це політична смерть як вожда, як диктатора, як бога російської федерації.

● ШОК!

Оленівка — тепер це нове місце невимовного болю українців...

Росіяни віроломно стратили полонених бійців «Азову»

Ворог думає, що страшними злочинами налякає українців і змусить здатись

Василь РОГУЦЬКИЙ

Уявіть найгірше, що може статись, і будьте певні: росіяни точно примудряться зробити щось набагато гірше. Їхній ницості й підступності просто нема межі. Чергове моральне дно вони пробили, коли 29 липня в окупованій Оленівці підірвали бараки, де утримували полонених бійців «Азову», які захищали Маріуполь і припинили опір під міжнародні гарантії їхньої безпеки. За даними самих убивць, у цьому печі не вижило 50 наших полонених воїнів, ще 73 отримали поранення. Світ відкинув безглузді закиди росії, що мовляв, своїх бійців розбомбила Україна.

Скоївши тяжкий воєнний злочин, московити, можливо, сподівалися спровокувати українців на такі ж звірства і щодо російських полонених. Не вийде. Ми не вони. Але на полі бою цим нелюдам пощади точно не буде. Маємо надію також, що партнери України ще активніше поставлять нам зброю і нарешті визнають офіційно росію тим, чим вона давно є, — великою терористичною організацією...

Тим часом свою диявольську суть росіяни вже навіть не приховують. Так, після страти полонених бійців «Азову» посольство росії у Великій Британії закликала до... ще жорстокішої розправи над українцями. «Бойовики «Азову» заслуговують страти, але смерті не через розстріл, а через повішення, бо вони не справжні солдати. Вони заслуговують на принизливу смерть», — повідомлення такого змісту з'явилося в одній із соцмереж російського посольства.

На це, до речі, відреагував депутат лейбористської партії Кріс Браянт: «Це заклик до воєнних злочинів. Настав час Великій Британії відправити все російське посольство назад до москви», — заявив він.

країни, для якої невідоме поняття офіцерської честі, а тим більше — дотримання Женевських конвенцій,

Скоївши тяжкий воєнний злочин, московити, можливо, сподівалися спровокувати українців на такі ж звірства і щодо російських полонених. Не вийде. Ми не вони. Але на полі бою цим нелюдам пощади точно не буде.

Та росію вже давно треба викинути з усіх міжнародних організацій, і насамперед з ООН!

КОМЕНТАР

Андрій БІЛЕЦЬКИЙ, один із засновників «Азову»:

«Ми збираємо інформацію про жертв і конкретних виконавців цього воєнного злочину. Вже очевидно, що це був задалегідь спланований акт

правил, законів та звичаїв війни... росія не змогла перемогти «Азов» у чесному бою, тому намагається нас знищити віроломством. Від імені азовських підрозділів я оголошую полювання на кожного причетного до масового убивства. Понесе відповідальність кожен рядовий виконавець і кожен організатор незалежно від посади та місця перебування. Де б ви не ховалися, ви будете знайдені й екстерміновані».

● НА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Полонений росіянин знепритомнів, коли побачив ці кадри

Йому показали, як солдат армії рф катує українського військовополоненого — каструє його канцелярським ножом

Василь КІТ

Узятий в полон окупант зомлів під час перегляду відео, на якому загартники жорстоко знущалися з українського бранця і пізніше вбили його. Про це розповів військовий кореспондент Володимир Золкін у телемарафоні «Єдині новини». Журналіст регулярно записує інтерв'ю з полоненими росіянами.

Золкін стверджує, що відео з Оленівської колонії, де вороги масово вбили полонених з «Азовстали», а також ролик із тортурами українського воїна він пропонував переглянути кільком терористам. Однак не всі змогли додивитися його до кінця. «Я їм показував і відео обстрілу колонії в Оленівці, і ролик зі знущаннями, який облетів мережу в останні дні... Один полонений під час перегляду просто знепритомнів», — розповів журналіст.

Володимир Золкін зазначив, що головне завдання зараз — забрати з полону українських воїнів і видати росіянам їхніх військових злочинців. Володимир Золкін підкреслив, що в Україні росіян утримують згідно з Женевською конвенцією.

● ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ

Священник із російської церкви побив хрестом отця з української

22 липня в селі Яланець Вінницької області під час прощання із загиблим військовим Олександром Зінівим представник УПЦ московського патріархату Анатолій Дудко накинувся на служителя з Православної церкви України протоієрея Михайла Василюка

Фото із сайту static.nv.ua.

Нема слів...

“**Протоієрей із Православної церкви України також закликав людей відмовитися від конфесії, яка має зв'язок із рф.**

кав людей відмовитися від конфесії, яка має зв'язок із рф.

Тим часом священник ПЦУ звернувся до поліції із заявою про завдання тілесних ушкоджень. Правоохоронці відкрили кримінальне провадження за ч. 1 ст. 125 ККУ (умисне легке тілесне ушкодження)

Загиблий 42-річний боєць Олександр Зінів, під час похорону якого стався інцидент, служив радіотелефоністом самохідно-артилерійської батареї та загинув під Миколаєвом. Він одружився на початку березня 2022-го, фактично перед тим, як потрапити на фронт.

Леонід ОЛІЙНИК

Місцевий активіст Сергій Тімков, який був свідком інциденту, повідомив: «Московський піп під час промови настоятеля ПЦУ отця Михайла проявив агресію, наніс легкі тілесні ушкодження, зірвав хрест із настоятеля і намагався використати свій хрест як знаряддя для побиттів. На мою думку, це переходить усі можливі і неможливі межі нахабства».

На жалобному мітингу були представники різних конфесій. Священників довелося розбороняти військовим, які стояли поблизу настоятеля ПЦУ. Ймовірно, представника проросійської церкви обурили слова священника ПЦУ про те, що путін розв'язав війну в Україні, зокрема, на підставі захисту вірян московського патріархату. Протоієрей із Православної церкви України також закли-

● Я ТАК ДУМАЮ!

«Рускій мір», ти маєш зникнути!

Зараз мені не соромно за жодні свої почуття

Вікторія СЮМАР, народний депутат України, фракція «Європейська Солідарність»

Не можу стримати сліз, коли бачу відео зустрічі хлопців, що приїхали на прощання кінцівок у Канаду. І як їх приймали...

Плачу, коли бачу діток, які збирають гроші на ЗСУ грою на сопілці та складанням букетів із польових квітів. Діток, які в лікарні з осколковими пораненнями співають гімн...

Захолюдаю, коли чую це слово: «загинув»... Бо це просто біль, що сильніший від сліз... Бо це назавжди.

“**Захолюдаю, коли чую це слово: «загинув»... Бо це просто біль, що сильніший від сліз... Бо це назавжди.**

І стаю мов камінь, коли розумію, як жорстоко мучать полонених.

Новина про розстріли в Оленівці... Вже всі слова про орду сказані. «Тварями» не можу їх назвати, бо тварини — то янголи в порівнянні з цими...

Ніколи раніше не була сентиментальною. Але зараз... Зараз мені не соромно за жодні свої почуття.

Просто хай їх почує Господь Бог... І зупинить горе...

«Рускій мір», ти маєш зникнути. Лише тоді ми зможемо видихнути і, можливо, колись повернутися до нормальних себе...

● ОЦЕ ТАК!

Дружина екснардепа вивезла за кордон 28 мільйонів доларів у сумках

Українські митники пропустили її без огляду, а угорські виявили у валізах жінки 28 млн доларів США та 1,3 млн євро

Василь КІТ

Справою зайнялася Служба безпеки України. За даними «Української правди», йдеться про дружину колишнього нардепа від «Народного фронту» Ігоря Котвіцького з Харкова. Детальніше про це розповів речник СБУ Артем Дехтяренко: «За наявною інформацією, ці готівкові кошти були запаковані у валізи та переміщені за один раз через «зелений коридор» пункту пропуску Закарпатської митниці, — сказав він. — Такий спосіб вивезення коштів суперечить українському законодавству, адже через «зелений коридор» (без декларування) можна вивозити не більше 10 тисяч доларів США за раз. Більше того, співробітники митниці не мають права пропустити автомобіль без його попереднього огляду. Тому, виявивши гроші, повинні були конфіскувати їх, як це передбачено законодавством».

Наразі співробітники СБУ провели серію обшуків на митному посту «Лужанка» Закарпатської митниці та в місцях проживання фігурантів справи. В СБУ кажуть, що «триває масштабна робота над збором доказової бази та притягненням до відповідальності усіх причетних осіб».

Анастасія Котвіцька — дружина колишнього нарде-

Фото із сайту rivnepost.rv.ua.

Ех, скільки б то можна було бронезилетів купити за один такий запакований «зеленню» чемоданчик...

па від «Народного фронту» Ігоря Олександровича Котвіцького, якого, своєю чергою, називають бізнес-партнером ексміністра внутрішніх справ Арсена Авакова.

● ПРЯМА МОВА

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент, лідер «Європейської солідарності», про те, що найбільш необхідно для нашої Перемоги над росією:

“Я щоденно в ефірах західних каналів, і коли мене питають, що вам сьогодні потрібно, кажу: нам потрібні три речі — зброя, зброя і зброя... Уявіть собі, що доля світу залежить від 500 танків, 1000 БТРів, 100 HIMARSів і 300 протиповітряних ракет. Уявіть собі. Допоможіть нам, українцям, врятувати вас, врятувати світ. Врятувати 100 мільйонів людей від голоду. Врятувати Європу від агресії путіна. Захистити, зупинити, зламати хребет і викинути назад. І для цього від вас потрібна зброя.”

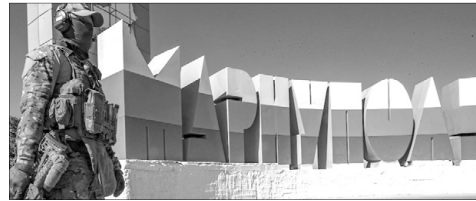

● «РУСЬКИЙ МІР»

Окупанти хочуть
перейменувати
Маріуполь у Жданов

Рашисти не припиняють «покращувати життя» на захоплених територіях

Фото із сайту news.liga.net.

Нічого дивного, що сучасні російські кати і терористи хочуть називати міста іменами колишніх катів і терористів.

Леонід ОЛІЙНИК

Росіяни збираються перейменувати тимчасово підконтрольний їм Маріуполь на честь одного зі сталінських злочинців — Андрія Жданова, який брав участь у репресіях. Про це повідомив радник мера міста Петро Андрущенко.

За його словами, про ідею перейменування обмовився один із тих, хто обіймає «керівну посаду». «В інтерв'ю окупантам керівник ветеранського руху окупації Афганістану Василь Туряница проговорився і сказав, що разом із псевдорепубліканцями розглядають питання перейменування Маріуполя на Жданов. Логічно, чого там», — наголосив Андрущенко.

Як відомо, Жданов — це колишня радянська назва Маріуполя. Так іменували місто у 1948–1989 роках.

● НЕЛЮДИ!

Чому такі жорстокі
буряти і якути?

28 липня російські канали поширили відео кастрації канцелярським ножом українського військовополоненого

Леонід ОЛІЙНИК

Така жорстокість пов'язана з класовою ненавистю. Про це в інтерв'ю Дмитру Гордону наголосив начальник Департаменту патрульної поліції України Євген Жуков на псевдо Маршал. «По-перше, в них туалет у 300 метрах у полі стоїть. Вони ніколи не бачили, що так можна жити, як в Україні... По-друге, переважно там агресивні малолітки і розквітає всюдозволеність. Ось він побачив, що можна все: вдарити, застрелити, вбити, забрати. А командир йому нічого не говорить. Тому вони й чинили звірства», — розповів Жуков.

● ПРЯМА МОВА

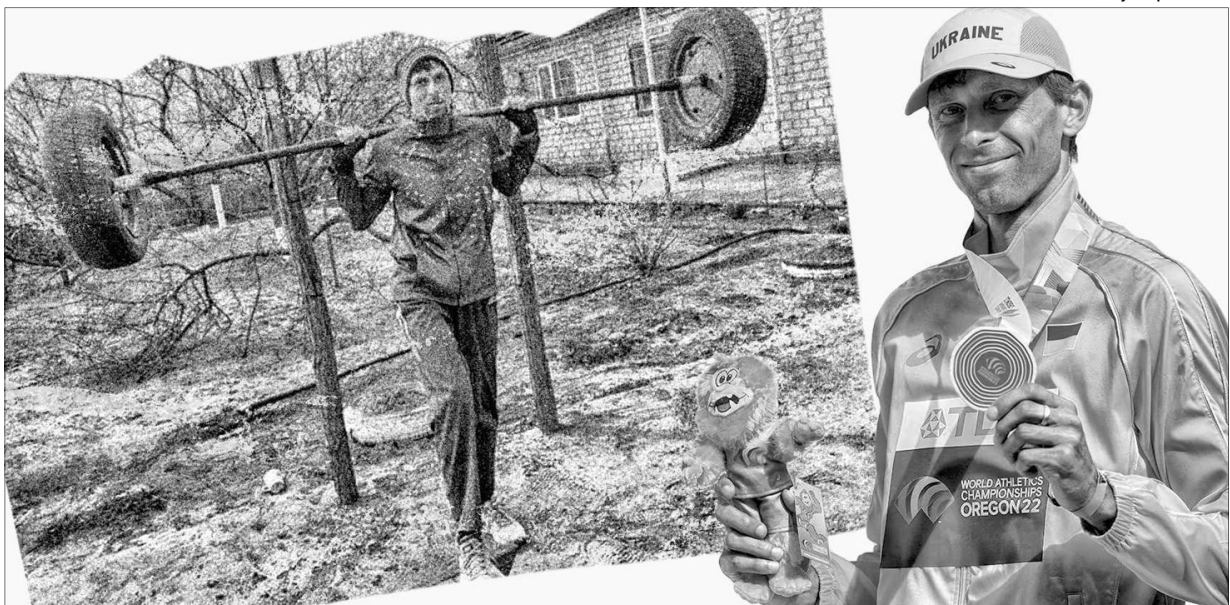
Олексій ДАНИЛОВ, секретар Ради національної безпеки і оборони України, задоволений темпами поставки зброї від союзників:

«Останнім часом — упродовж місяця — активізація постачання озброєння є доволі потужною. Це не такі темпи, які в нас були у квітні-травні. Зараз зовсім інша робота. І ми на сьогодні отримуємо від наших партнерів те, чого потребували в березні-квітні-травні. Те, що ми зараз отримуємо, — це величезна допомога.»

● НІКОЛИ НЕ ЗДАВАТИСЬ!

Фотоколлаж із сайту elespanol.com.

Зійшовши на п'єдестал, Андрій Проценко став героєм не тільки вітчизняних, а й світових ЗМІ.

Під час окупації тренувався
на городі — і виборов бронзу
Чемпіонату світу!

«Здобути медаль мені допомогла злість на росію», — розповідає український стрибун у висоту 34-річний херсонець Андрій Проценко, який 19 липня на Чемпіонаті світу з легкої атлетики у США сенсаційно здобув бронзову нагороду із результатом 2,33 метра

Євген РУДЕНКО

Жоден спортсмен на планеті, напевне, не готувався в таких жорстких умовах до головного легкоатлетичного форуму року, як він. 24 лютого Андрій Проценко опинився в окупації у селі під Херсоном. А вирватися на вільні українські землі йому із сім'єю вдалося лише через 40 днів. Весь цей час він тренувався буквально на городі за допомогою підручних засобів.

У розмові з журналістом «Української правди» Андрій Проценко зізнався: «Мені допомогла злість на росію. На те, що вона накоїла такого лиха в нашій країні. Чесно кажучи, я був серед тих, хто до 24 лютого вважав, що в нашому столітті таке неможливо».

«ЗАМІСТЬ СПОРТИВНИХ СНАРЯДІВ ВИКОРИСТОВУВАВ МЕТАЛЕВІ ПРУТИ»

«Коли дізнались, що почалася війна, зібрались і поїхали в село, на інший берег, ближче до Криму. Там у батьків була наша донька. Через кілька годин стало зрозуміло, що росіяни вже на мосту, тому кудись виїжджати на той момент не наважились. І решті провели в селі більше місяця.

На той час великих проблем із їжею не було. Фермери, які вирощували овочі, роздавали їх, кому треба. Пекінську капусту, наприклад. У підвалі мали картоплю та інші запаси. Спочатку все було нормально, ціни

в магазинах та на ринку ще не зросли.

Перший тиждень я не тренувався. Взагалі нічого не робив. Лише читав

«Замість штанги була труба, на яку по краях чіпляв колеса, корегував вагу. Але максимально міг начепити лише 70 кілограмів.»

новини, розмірковував, що ж далі. Не думав взагалі, що треба готуватися до змагань. На той момент нічого не було зрозуміло.

Навіть коли я почав тренуватися, робив це тільки для того, щоб відволіктись від війни, від усіх цих новин, які пригнічували. Нічого не хотілось. Треба було себе примусити менше заходити в інтернет, у соцмережі, щоб міцніше спати (усміхається — Авт.). Ночами бувало гучно. Ховалися по підвалах. Всяке траплялося...

Для тренувань я використовував усе, що було в мене в селі. Були металеві пруті, які встромляли в землю, накривали плівкою та використовували для вирощування ранніх овочів. Я брав ці пруті замість спортивних бар'єрів, перешкод. Замість штанги була труба, на яку по краях чіпляв колеса, корегував вагу. Але максимально міг начепити лише 70 кілограмів...

Російські військові з'явилися в нашому селі десь через два тижні. Вони зайняли сільський Будинок культури, позаганяли техніку. Патрулювали вулиці. Шукали військових, атовців. Якось вони дізнавалися, куди ї до кого їм треба...

Коли з'явилась надія виїхати, спочатку ми зуміли добратися до Херсона, а звідти поїхали на Кривий Ріг через Снігурівку... Дорогою було сім блокпостів. Роздягати на них росіяни не просили. Татувань не шукали. Та й у мене немає татувань».

«ЖИТТЯ — НАЙГОЛОВНІШЕ, ЩО МОЖЕ БУТИ. НЕ ГРОШІ»

«Моя родина зараз у Польщі. Я шукаю їм житло, бо наразі повертатися нема куди. Залишаємося тут. Поки є можливість, буду тренуватися. Попереду комерційні старту та Чемпіонат Європи у Мюнхені...»

Думаю, все у нас буде добре. Всі ці місяці я казав: «Сподіваюсь, що буде». Але казав так не тому, що не впевнений. А тому (пауза — Авт.), щоб не наврочити.

Головне, чого мене навчило 24 лютого: життя коротке. І життя — найголовніше, що може бути. Не гроші.

Ми всі будували плани на майбутнє. Я, наприклад, будував дім. Але все це залишилось позаду. Тепер з'ясувалось, що твоє майбутнє — це те, що є з тобою: дружина, діти та невелика валізка з речами. Який сенс планувати далеко? Треба жити нинішнім днем і радіти тому, що в тебе є».

ДО РЕЧІ

Особистий рекорд легкоатлета Андрія Проценка — 2,40 метра. А рекорд світу зі стрибків у висоту тримається майже 30 літ — 2 метри 45 сантиметрів. Його 1993 року встановив кубинець Сотомайор Хав'єр.

Джерело: pravda.com.ua.

● **ГЕРОЯМ СЛАВА!**

Монах, який пішов захищати Батьківщину, загинув на фронті

Поклав голову ієромонах Православної церкви України і воїн ЗСУ 30-річний Пімен (Пимен) Пеприк

Нестор ДИМ

«ВІРИМО, ЩО ОТЕЦЬ ПРОДОВЖИТЬ ЗАХИЩАТИ УКРАЇНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ БІЛЯ ПРЕСТОЛУ БОЖОГО!»

«Отець Пімен, прийнявши чернечий постриг у ранньому віці, щиро служив Богу у монашому чині. З початком російської агресії, будучи щирим патріотом своєї Батьківщини і правдивим християнином, він, не лишаючи чернечих обітниць, пішов добровольцем захищати суверенітет та територіальну цілісність України у зоні проведення ООС. Виконував бойові завдання та брав безпосередню участь у боях на передовій», — написав на своїй сторінці у фейсбуці митрополит Переяславсько-Вишневської єпархії ПЦУ Олександр (Драбинко).

Після звільнення з військової служби монах Пімен став насельником монастиря Святителя Нектарія Егінського. Згодом продовжив служіння в одному з монастирів на Прикарпатті. На початку літа цього року отець Пімен ухвалив рішення знову повернутися до військової служби.

«Він положив душу свою, захищаючи рідну землю, наш нарід, наші святині — монастирі і церкви, українських дітей, жінок, старших людей. Ієромонах Пімен був щирим воїном Небесного Царя, відданим захисником своєї земної Батьківщини, старанним монахом, благоговійним священником, вірним братом і другом! Віримо, що отець Пімен продовжить захищати нашу рідну Україну своїми молитвами біля Престолу Божого!» — йдеться у повідомленні.

ЯК СВЯЩЕННИК МІГ ВЗАТИ ДО РУК ЗБРОЮ?

На це питання, яке цікавить багатьох людей, на своїй сторінці у фейсбуці дав відповідь священник ПЦУ з Нововолинська Віктор Мартиненко:

«Блаженної пам'яті ієромонах Пімен перший раз служив у ЗСУ, будучи монахом і не маючи священного сану. Приймаючи священство, він мав намір звершувати своє служіння у церковній службі та чернечій молитві. Але велика війна, звірства

Фото із сайту novynarnia.com.

«Коли священник стає на захист своєї сім'ї та держави, а ще й віддає своє життя — він достойний вшанування як герой та мученик за народ».

та геноцид, що чинять російські окупанти, змусили його відкласти священство і повернутися до військової служби.

Канони Церкви забороняють одночасно звершувати священнослужіння і брати участь у бойових діях. Отець Пімен розумів і дотримувався цього. «Я дуже люблю свою Батьківщину і, незважаючи на свій церковний сан, вирішив повернутися в армію. Це був важкий вибір, але я його зробив», — написав він.

Відтак, ставши воїном ЗСУ, отець Пімен перестав бути ДІЮЧИМ священником, припинив звершувати священнослужіння, — добровільно, не маючи позбавлень і заборон. Слід зауважити, що при цьому він

Велика війна, звірства та геноцид, що чинять російські окупанти, змусили його відкласти священство і повернутися до військової служби.

не втратив сан священника, оскільки благодать священства є незгладимою.

В історії Церкви знаємо багато прецедентів, як священники та ієрархи відклали священнослужіння, ставши до зброї для захисту Батьківщини.

Монахи Олександр Пересвет

та Родіон Ослябя за церковним переданням, з благословення преподобного Сергія Радонезького, брали участь у битві за звільнення рідної землі.

Архімандрит Григорій Папафлессас — національний герой Греції, активний учасник війни за незалежність Греції.

Екзарх Вселенського Патріарха, митрополит Коринфський Іоасаф, бувши духівником козацького війська гетьмана Богдана Хмельницького, загинув у битві під Берестечком, на коні із шаблею в руках.

Архієпископ Кіпрський Макарій Мускос очолив визвольне повстання кіпрського народу, а згодом став президентом Республіки Кіпр.

Історія Святої Гори Афон знає безліч епізодів, коли монахи зі зброєю в руках давали відсіч численним піратам та турецьким загарбникам. У кожному монастирі був арсенал зброї. Досі можна побачити бійниці в стінах обителів.

Священник, який бере у руки зброю для вбивства, агресії, загарбницької війни — заслуговує морального осуду та жорстких канонічних покарань. Природно, коли священник бере участь в оборонній війні, стає на захист своєї сім'ї та держави як чоловік і громадянин, а ще й віддає своє життя — він достойний вшанування як герой та мученик за народ.

Вічна та блаженна твоя пам'ять, достоблаженний і приснопам'ятний брате наш Пімене, наш захиснику та Герою!».

● **Я ТАК ДУМАЮ!**

Ми поранені та розтрошені. А росіянам — «любопытню»

У них немає емпатії до нас — лише ентомологічний інтерес

Володимир ЄРМОЛЕНКО, філософ, есеїст, перекладач, доктор політичних студій

Подивився половину (більше не зміг) інтерв'ю Бикова (Дмитро Биков — російський поет, письменник, літературознавець, журналіст, який виступив проти війни в Україні. — Ред.) на Freedom. Сказав, що приїхав у Київ, бо йому «любопытню» (кілька разів жив це слово) написати біографію Зеленського. «Любопытню».

Мені це нагадало слова одного нашого московського знайомого, який запропонував поговорити «после того, как пыль уляжется».

Ви знаєте, можна критикувати європейців, американців, японців, канадійців, австралійців, які до нас приїжджають і, можливо, чогось не розуміють, але... в них здебільшого відчувається емпатія, а часто і співпереживання, і в них здебільшого відчувається бажання нас зрозуміти та навіть у нас навчитися чомусь, в них здебільшого відчувається делікатне, обережне ставлення до нашого болю, в них здебільшого відчувається бажання й готовність допомагати. В них немає зверхності.

А в росіянах... навіть попри ці події відчувається вічна зверхність. Їм «любопытню». Вони чекають, коли «уляжется пыль». Вони «вищі за все це». Вони дивляться на нас, як на комах. Молодших комах.

Ми всі зараз, так чи інакше, — поранені, порізані, розтрошені фізично чи психологічно. І найостаннє слово, якого вимагає від тебе ця ситуація, коли ти приїжджаєш у чужу країну, та ще й із паспортом країни-агресора, — це слово «любопытню». І якщо ти цього не розумієш, то який ти тоді поет? Ти дослідник комах. Ентомолог.

І ще одне. Биков каже, що тепер нації не потрібні. Що патріотизм і прив'язаність до своєї землі — це вже в минулому. Тепер такі люди, як він, їздять світом і розповідають західним лібералам, які вони прекрасні «безродные космополиты». І західні ліберали тільки це і хочуть чути, бо вони теж проти «націоналізмів».

Це класна безпрограшна позиція. «Я тепер не русский». «Я гражданин мира». І тому, звісно, він «морально вищий» за «націоналістичних дураків», які стоять зараз за свою землю, бо триматися за землю сьогодні — це єдиний спосіб не пустити далі те чудовисько, яке пожерло всіх російських лібералів. Це єдиний спосіб зберегти той світ, громадянами якого ви хочете бути.

І виходить так, що дискурс російських лібералів — це або «ванька-встанька» (Акунін), тобто ще одна варіація про «велику росію», або «гражданин мира», тобто ще одна варіація на тему «який поганий націоналізм» (читай: «український націоналізм»).

Можливо, я чогось не розумію, але...

Як не крути, виходить автомат Калашникова.

● **ПРЯМА МОВА**

Елізабет ТРАСС, британська міністерка закордонних справ, обіцяє, якщо переможе на виборах прем'єра, то не піде на поступки та компроміси «жахливому диктатору путіну», а підтримуватиме Київ:

Як прем'єр-міністр я буду найбільшим другом України, наслідуючи Бориса Джонсона, і повністю візьму на себе зобов'язання забезпечити невдачу путіна в Україні та його стратегічну поразку, а також щоб росія була обмежена в майбутньому...

● БОЛИТЬ!

Фото Геннадія МІНЧЕНКА, ukraineform.ua.

«Якось під час приїзду я запитую його: «Сину, я не постаріла?». «Та ні, мам», — відказав він, схопив мене на руки і почав кружляти...»

«Хочу, щоб ти знала, що я ні про що не шкодую...»

Сповідь матері Героя, який поліг за Україну

Віра Литвиненко — мама бійця Владислава з позивним Вектор, який загинув у Маріуполі. Невимовними є страждання жінки, яка втратила свою кровинку. І наш обов'язок — розділити її біль через нашу пам'ять про її сина-Героя. Пам'ятати його таким, яким його пам'ятає Мати...

Лана САМОХВАЛОВА, «Українформ»

«Я не знаю, чи доля веде дитину, чи дитина сама обирає долю. Син був спортсменом з дитинства. Східні единоборства, тайський бокс, плавання. Потім шахи, в які самотужки навчився грати. І при цьому з усіх видів дитячих книжок, які я купувала, обрав за найулюбленішу енциклопедію зброї. І при цьому у ньому був завжди якийсь духовний пошук. Коли йому було шість років, він прийшов і запитав: «Мам, а у чому сенс життя? Ну, чому ми живемо?..»

Ще 2010-го він казав: «Мам, буде війна». Можливо, так далася ознака суспільна напруга. 15-літнім він вирішив вступати у військове училище, але не пройшов — недобрав балів.

2013 року розпочався Майдан, у якому він брав участь. А там — війна. У січні 2015 року він сказав: «Мам, ми їдемо на змагання, під Харків, зв'язку не буде, будемо в полях». Він приїхав і нарешті сказав: «Мам, я був у Пісках, на війні». У мене аж волосся на голові заворушилося. Відтоді моє спокійне життя скінчилося. Потім щоразу, коли він зникав з дому, я говорила чоловікові: «Невже знову на війну? Невже на війні?!»

Потім був указ не брати на фронт без військового квитка, а квиток студентам не давали. Він тикався-тикався за мою спиною.

І знайшов «Азов». Пішов, пройшов курс молодого бійця. Я весь час перепитувала його: «Сину, ти переконаний, що армія і служба — то твоє?». А він каже: «Мам, якби я не пішов, то все б життя шкодував. А якщо війна, то хто, як не я?»

Він мав контузії. Шум у вухах, голова боліла. Коли вперше в Маріуполі прийшов до лікарки, та запитала: «Може, ти симулюєш, щоб додому поїхати?». На що син каже: «Та я б і поїхав, якби ваш чоловік чи син мене замінили».

25 лютого він зателефонував. Я кажу: «Сину, ну чому ти там?». А він: «Мам, нас сім років вчили воювати. Ми маємо завершити цю війну».

Вони були на війні не лише тому, що вони природжені бійці і не вміють жити по-іншому. Він думав, що, здобувши військові навички, спробує й інші шляхи. Вони пішли, бо треба захищати країну. У перші дні він казав: «Не хвилюйся, ми тримаємо наше місто...». Навіть для азовців, які приїхали з різних куточків України, Маріуполь — це вже було своє. Вони не лише захистили його в 2015-му, вони там жили весь цей час, він уже став їхнім містом.

Я пам'ятаю останню розмову — 18 березня на Азовсталі. Їх поливали з усього, що можна. Я ж йому розкажу, як ми облаштуємося після війни, а він каже: «Мамо, у мене великі плани на майбутнє, але може бути по-різному. І я хочу, щоб ти знала, що я ні про що не шкодую...»

7 квітня мені подзвонили і сказали, що він загинув 23 березня, за два дні до дня народження.

Зараз я готую виставку про азовців. Збираю інформацію. Мені пишуть про них мами, сестри, дружини. І я бачу дуже різних за віком — наймолодшому було вісімнадцять, найстаршому за 50, — але дуже подібних людей. Вихованих. Добрих. Патріотів. Таких, як мій Владислав».

● НЕБЕСНИЙ ЛЕГІОН

Льотчик-герой, який знищив понад 300 російських окупантів, поліг у бою

Це був ювілейний, сотий, бойовий виліт одного із найкращих українських пілотів — 28-річного Олександра Кукурби (на фото)

Василь КІТ

Сумну звістку повідомив сам Президент України Володимир Зеленський в одному зі своїх традиційних вечірніх звернень. За його словами, за час повномасштабної війни він надав звання Героя України 160 нашим воїнам, і серед них — одному з найефективніших вітчизняних льотчиків — майору Кукурбі. «У квітні в Маріїнському палаці, у Білій залі Героїв України, я вручив йому орден «Золота Зірка». Вчора (26 липня. — Ред.) майор Кукурба загинув у бою. Це був його сотий бойовий виліт. Справжній український герой, якого ми будемо завжди пам'ятати», — сказав глава держави.

Олександр Кукурба був начальником розвідки штабу 299-ї бригади тактичної авіації Збройних сил України. Герой родом із села Верхній Вербіж, що на Прикарпатті. У рідному селі загиблого 27–29 липня були днями жалоби.

Фотокопак із сайту 24tv.ua.

Вічного польоту, Олександр! Вічна тобі і світла пам'ять!

«**Олександр Кукурбі вдалося знищити понад 20 танків, приблизно 50 броньованих бойових машин та понад 300 російських окупантів.**»

ВІН БУВ СПРАВЖНЬОЮ ГРОЗОЮ ВОРОГІВ:

◆ Під час повномасштабного вторгнення військ РФ в Україну Олександр Кукурба виконав 100 бойових польотів, йдеться у Wikipedia. Льотчику вдалося знищити понад 20 танків, приблизно 50 броньованих бойових машин та понад 300 російських окупантів.

ВІД ПОЧАТКУ ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ ОТРИМАВ ТРИ НАГОРОДИ:

◆ звання Героя України з врученням ордена «Золота Зірка» за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України. Нагороду отримав 14 квітня 2022 року;

◆ орден Богдана Хмельницького II ступеня за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі.

◆ орден Богдана Хмельницького III ступеня за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі.

◆ орден Богдана Хмельницького III ступеня за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі. Цю відзнаку льотчик отримав 22 березня.

Вічна слава і шана!

Ваша передплата – це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Биймо ворога разом!

Тим паче, якщо ви випишете «Цікаву газету на вихідні» разом із газетою «Волинь-нова»,

щотижня матимете шанс виграти 1000 гривень

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей).

Розкажіть про акцію сусідам!

● ГЕРОЇ НЕСКОРЕНОЇ УКРАЇНИ

Фотокопак із сайту obozrevatel.com.

Віталій і Олександр Щадеї віддали за Україну найдорожче — свої життя.

На фронті загинули двоє братів із Закарпаття, третій поранений

У полеглих воїнів напівсиротами залишилися діти

Марина ПЕТІК, obozrevatel.com

Днями поховали 45-річного Олександра Щадея, який загинув під Бахмутом. А буквально півтора місяці тому попрощалися із його старшим братом, 50-річним Віталієм Щадеєм, який також віддав життя за Батьківщину. Третій брат, 33-річний Сергій, зараз перебуває в одеському шпиталі. Він серйозно поранений, у нього пошкоджене око, ймовірно, йому потрібна реабілітація за кордоном.

Козаки родом із Бороняви Хустського району. У селі розповідають, що всі три брати одразу після повномасштабного вторгнення росії в Україну пішли воювати. Віталій та Сергій записалися до Хустської тероборони, пізніше їх відправили на фронт. Олександр довгий час жив в іншій області та повернувся на Закарпаття вже на початку війни. Він також звернувся у військкомат і пішов боронити країну.

«Батько братів, Іван Щадей, при Союзі був головою колгоспу в селі. Відома та шанована людина. Зараз він вже у поважному віці і, на жаль, самостійно не може пересуватися. Мама все життя займалася вихованням дітей. Мають

ще дочку, але, на жаль, у неї проблеми зі здоров'ям. Зараз мама дуже важко переживає горе, що звалилося на неї, адже це жахливо — відразу втратити двох синів. І третью

«**Третій брат, 33-річний Сергій, серйозно поранений, у нього пошкоджене око, ймовірно, йому потрібна реабілітація за кордоном.**»

тепер теж потрібне піклування», — розповідає одна з місцевих мешканок.

У старшого Віталія залишилися дружина, двоє синів, Олександр має сина від першого шлюбу. У молодшого Сергія немає своєї родини. До війни Сергій та Віталій їздили на заробітки в Європу.

У селі кажуть, що родина роботяща, а батьки виховали своїх дітей патріотами України.

● У НОМЕР!

Кривавий путіне, тремти: США дістали ракетами лідера «Аль-Каїди». Президент Джо Байден підтвердив ліквідацію Аймана аль-Завахірі (на фото). Як пише CNN, Завахірі переховувався в притулку в Кабулі, і його було знищено в результаті «точного авіаудару» з використанням двох ракет Hellfire. Удар був санкціонований Байденом після кількох тижнів зустрічей із його кабінетом і ключовими радниками.

Photo ia сайту EPA/UPG.

● ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ

Поляки отримали в Україні особливі права

Прийнятий 28 липня Верховною Радою закон передбачає значне розширення прав громадян Польщі, які перебувають на території нашої держави

Василь РОГУЦЬКИЙ

За документ проголосували 283 народні депутати. Тепер він має бути підписаний головою Верховної Ради та Президентом для набуття чинності.

Згідно із законопроектом, громадяни Польщі зможуть перебувати на території України впродовж 18 місяців після ухвалення закону та користуватися усіма правами й свободами, як і громадяни України, зокрема:

→ на працевлаштування без спеціального дозволу на застосування праці іноземців;

→ на державну реєстрацію як платників податків та отримання реєстраційного номера облікової картки платника податків;

→ на провадження господарської діяльності;

→ на здобуття освіти, соціальні виплати, медичне обслуговування на умовах громадян України.

Надати полякам особливий статус на знак подяки за підтримку України під час повномасштабної війни запропонував Володимир Зеленський. Його запровадження глава держави анонсував ще у травні. 11 липня президент Польщі Анджей Дуда повідомив, що Володимир Зеленський вніс до парламенту законопроект про особливий статус поляків в Україні. Це сталося у день, коли Польща вшановує пам'ять жертв Волинської трагедії.

Що ж, українсько-польський союз міцнішає, поступово створюючи спільний простір від Балтійського до Чорного моря.

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Дружина капелана винесла з квартири нерозірваний снаряд: родина чудом вирвалася з Маріуполя

Сім'я була під опікою Бога

Василина СМЕТАНА

Історію порятунку матері та двох дітей розповів «Фактам» волонтер соціального служіння Православної церкви України Едуард Гапіч, який займається безкоштовним перевезенням людей, котрі вирвалися з окупованих територій та із зони бойових дій.

«Десять місяців 2 тому мені довелося везти дружину капелана української армії з їхніми двома синами 13 і 15 років. Жінка з дітьми 43 дні прожили в підвалі в Маріуполі, поки тривали бої за місто. Час від часу вони піднімалися до себе в квартиру. В один із днів прями́нько в їхню спальню влучив російський снаряд і... не розірвався. Ця відважна жінка з синами-підлітками винесли той снаряд кудись подалі від будинку. Але потім сталося ще одне влучання, від якого було зруйновано увесь поверх, де розташована квартира цієї сім'ї. Втративши житло, вони остаточно перебралися в підвал. Найбільше з розповіді дружини військового капелана запам'яталося те, що її саму вразило: сини з самого початку життя в підвалі залишали на своїх тарілках по 3 ложки каші, хоча певний запас продуктів у них тоді ще був. Вона спитала дітей, чому не з'їдають все, що вона їм поклала. А вони кажуть: «Треба заощаджувати, бо далі буде ще гірше».

Родині чудом вдалося вирватися із Маріуполя. Вони розповідали, що їх врятували дві пальчикові батарейки. Я здивувався: яким чином? «Мобільного зв'язку в місті не було, — по-

Волонтер Едуард Гапіч завжди із собою в дорогу бере хрестик-оберіг, який подарував йому евакуйований ювелір із Маріуполя.

Спитала дітей, чому не з'їдають все, що вона їм поклала. А вони кажуть: «Треба заощаджувати, бо далі буде ще гірше».

яснила жінка. — Як можна виїхати з Маріуполя, не знали. Пощастило знайти десь радіоприймач. Вставили батарейки. Увімкнули радіо і фактично зразу ж почули з динаміка оголошення: тоді-то, в такому-то місці формується евакуаційна колона з 4 автобусів!

Як вони їхали тими автобусами,

це окрема історія. Водії були нетверезі. Але це не найгірше. Сорок кілометрів колона долає аж 2 доби! Бо довелося проходити фільтрацію, перевірки на блокпостах. Спали прямо на підлозі. Окупанти дивом під час фільтрації не виявили, що це дружина і діти військового капелана. Сини витягли з батькового ноутбука жорсткий диск, на якому були їхні сімейні фотографії. На частині з них тато був знятий у військовій формі. Хлопчаки зашили той вінчестер у рюкзак і так вивезли на підконтрольну українській владі територію, приїхали в Запоріжжя. Вони тоді вперше після початку великої війни побачилися зі своїм батьком. Загалом у цього капелана троє синів. Третій перебував на неокупованій території».

● ЦІЛКОМ ТАЄМНО

Що допомогло окупантам швидко захопити ЧАЕС?

Російська влада створила мережу таємних агентів, щоб якнайшвидше досягти цілей так званої «спецоперації» в Україні. Завдяки цій мережі, зокрема, вдалося швидко захопити Чорнобильську атомну станцію. Про це йдеться у розслідуванні Reuters

Василь КІТ

Закарпатські війська увійшли на територію ЧАЕС у другій половині дня 24 лютого 2022 року. Станцію охороняли 169 бійців Національної гвардії, які менш ніж за дві години без бою склали зброю. Це дало змогу про-

Навіть звірства росіян не всім українцям відкрили очі на «руській мір»...

тивнику захопити Чорнобиль і зробити його ключовим перевалочним пунктом на підступах до Києва. За даними видання, успішний блицкриг не був ви-

падковистою, а частиною планів кремля щодо таємних агентів в українській державі. З допомогою шпигунів путін справді сподівався розправитися

з Україною за кілька днів.

Розслідувачі Reuters дійшли висновку, що проникнення таємних московських агентів було набагато глибшим, ніж ми можемо уявити. Зокрема, деякі судові документи і показання свідків розкривають роль начальника Служби безпеки Чорнобильської станції Валентина Вітра, який зараз перебуває під слідством і утримується під вартою через те, що був відсутнім на посту на момент захоплення АЕС. Його також підозрюють у державній зраді. Сам він заперечує звинувачення, заявляючи, що в день вторгнення лише рекомендував командирі підрозділу Нацгвардії не наражати на небезпеку своїх людей...

Водночас Reuters ствер-

джує, що в листопаді 2021 року росія почала засилати в Україну агентів розвідки під прикриттям, аби встановити контакти з відповідальними за безпеку Чорнобильської АЕС, щоб вони здали станцію без бою.

І на сьогодні виявлено як мінімум дві особи, підозрюваних у передачі секретної інформації та сприянні росіянам у захопленні атомної станції. Одним із них і є Валентин Вітер, полковник СБУ, який під час вторгнення був заступником гендиректора і відповідав за охорону. Але за шість днів до атаки пішов нібито на лікарняний...

Виявити і покарати кожного зрадника — завдання не менш важливе, ніж відбитись від самих загарбників.

● **ДОБРА СПРАВА!**

Фото із сайту kievlast.com.ua.

Майбутнє України – прекрасне, бо маємо таких дітей!

9-річна дівчинка продала на аукціоні дві картини і купила бронезилет

Донька військового і волонтерки Соломія Галан зі Львова назбирала 6000 гривень для ЗСУ

Ліля ЛІС

Дівчинка виставила на продаж два малюнки, які розіграли серед благодійників, що переказали суму від 100 гривень. Таким чином школярка назбирала 6 тисяч гривень, і за цю суму придбали бронезилет.

Тато Соломії воює за Україну на передовій. Її мама Лілія — волонтерка, яка піклується про сиріт та дітей з особливими потребами. Вона пояснює, що дитина розуміє всю складність теперішньої ситуації і захотіла допомогти українським захисникам. «Оскільки дуже любить і вміє малювати, вирішила малювати картини і виставляти їх на благодійний аукціон та з під-

Дитина розуміє всю складність теперішньої ситуації і захотіла допомогти українським захисникам.

тримкою людей збирати кошти на бронезилет, — розповідає мама дівчинки. — Ми знали, що Львівський оборонний кластер виготовляє бронезилети і безкоштовно передає їх захисникам України. Прочитали, що для виготовлення одного бронезилета потрібно понад 5 тисяч гривень».

З кожної лотереї зібрали

по 3 тисячі гривень. Після цього рандомно визначили переможця, а всю суму переказали Львівському оборонному кластеру. Розчулений такою дитячою ініціативою голова правління кластеру Максим Плехов особисто провів дівчинці екскурсію, розповів про виготовлення військових та медичних бронезилетів і вручив подяку за її волонтерство.

«Ми не могли відпустити юну зірочку з порожніми руками і приготували їй подаруночки. Кожен із команди на прапорі написав побажання для Соломійки. Ми в захваті від вчинку цієї дівчинки й уже встигли полюбити її всією душею», — розповіла представниця ЛОК Маріанна Чугунова.

● **ВАТА-ШОУ**

Онук Софії Ротару після невдалої спроби втекти до Молдови виїхав до Франції

Анатолій Євдокименко засвітився у Парижі

Фото із сайту s1.tchikdn.com.

Якщо онук Героя України Софії Ротару зараз в Європі, то сама співачка, кажуть, перебралась до США.

Ліля ЛІС

Так, у соціальній мережі Instagram парубок розмістив декілька знімків, на яких видно Ейфелеву вежу та вулиці Парижа. Ці фотографії Євдокименко ніяк не прокоментував, так само не повідомив, як йому вдалося виїхати з України.

Зазначимо, що на початку повномасштабного вторгнення росії на територію України онук та син Софії Ротару перебували в Україні. Втім, згодом стало відомо, що 7 березня була затримана група з дев'яти чоловіків, які намагалися втекти до Молдови на човні і незаконно перетнути державний кордон України. Їх зупинили на ділянці українсько-молдовського кордону в Могилеві-Подільському. У цій групі були й родичі відомої співачки Софії Ротару — її син Руслан Євдокименко та онук Анатолій.

У чоловіків був провідник із місцевих. Серед затриманих виявилось 8 громадян України призовного віку та громадянин Молдови. Чоловіки намагалися човном переправитися у сусідню країну. Їх усіх затримали прикордонники.

● **ШОК!**

Жінка, яка наливала окупантам горілку, отримала... умовний вирок

Її звинуватили у прислужництві загарбникам, але не посадили

Леонід ОЛІЙНИК

Зарічний районний суд Сум визнав винною місцеву мешканку у колабораційній діяльності і призначив три роки тюрми, які замінив на рік іспитового терміну. За даними досудового розслідування, протягом 16–25 березня 2022-го обвинувачена вчинила кримінальне

правопорушення проти основ національної безпеки України.

Перебуваючи в окупованому селі Новгородське Сумської області, вона безкоштовно видавала російським солдатам алкогольні напої та цигарки. Також підтримувала з ними дружні стосунки з перших днів захоплення населеного пункту.

За це одержала від загарбників певні привілеї: могла безперешкодно переміщуватись територією окупованого села, мала можливість впливати на дії росіян щодо способу обстеження хат місцевих мешканців. При цьому всі протиправні дії жінка вчиняла без застосування погроз, фізичного чи психологічного впли-

Українка за горілку купила лояльність окупантів, але занастала душу...

ву військовослужбовцями рф.

У суді обвинувачена повністю визнала вину і розкаялася, просила суворо не карати. Жінка уклала з прокурором угоду про визнання винуватості. Згідно з документом, вона погодилася

на призначення покарання у вигляді трьох років позбавлення волі, яке буде замінено на рік іспитового терміну. Суд затвердив цю угоду.

Згодні з таким рішенням служителів Феміди?

Фото із сайту bigkyiv.com.ua.

● СІМ «Я»

«Я не винен»

– Яка ж погана в мене рука! Через неї мені болить нога!
 – Про що ти?
 – Вона відчинила двері просто мені на ногу!

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Син витирав сльози, а я, щиро співчуваючи, уже прокручувала в голові, як-то йому пояснити, хто керує його руками-ногами. Думаю, що дитині важливо правильно будувати причинно-наслідкові зв'язки, зокрема і в пошуку відповіді на питання «Хто винен у тому, що сталося?». Якщо її в цьому спрямовувати, то буде легше усім: і рідним, і друзям, і знайомим (і тепер, і в дорослому віці). Приміром, нема гіршого, як працювати пліч-о-пліч із людиною, яка не вміє визнати свою вину, більше того — шукає, на кого чи на що її можна звалити. Не впевнена, але маю підозри, що це пов'язано з недовиконаною «роботою» мами й тата. (Буває таке, що дорослі сварять пальчиком двері чи стіл, що «завдали» болю дитині, і коли їй рік, і коли п'ять. Ще в іншому випадку дитя постійно чує, що воно «в усьому винне».)

У психології є поняття «локус контролю». Воно означає, що люди суб'єктивно пояснюють собі причини різних подій або зовнішнім впливом (добре чи погано стається через непереконливі обставини, інших осіб), або внутрішнім (усе сталося через мене). Кажуть, що схильність бачити причину (винного) закладається в дитинстві й закріплюється в юності. Отож на це можна й варто впливати.

Тож ми з малим говорили спершу про лисичку з казки, яка звинуватила свій хвіст у тому, що він погано працював при втечі від собак, а потім — про руки, «що насувають двері на ноги». Син просив розказати казку про пошук винного двічі, а я просила його поміркувати над питанням, чи ж такі правильно лисичка, та й він зокрема, визначили винуватця. Хочеться вірити, що це не дрібничка, а підловлений момент, який можна скоректувати, щоб не закріплювалося викривлене.

Якщо маєте свої історії на цю тему — запрошуємо ділитися. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а поштова: 43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2, «Цікава газета на вихідні».

● ПРЯМА МОВА

Андрій КОКОТЮХА, письменник, побоюється, що в руках голови Офісу Президента Андрія Єрмака зосереджується все більше влади:

Інтерес Єрмака – дерти Україну, а не любити її. Перемога України у війні – перемога Єрмака, брата Єрмака, кума Єрмака і всіх людей Єрмака, які стоять зараз на ключових посадах і контролюють все, крім мого відвідування туалету. Інтерес Єрмака – Україна, якій Захід дає гроші на відновлення й не вимагає звітності. Інтерес України – бути відбудованою. Інтерес Єрмака – контрольовані ним процеси відбудови України. Фінансові передусім.

● для душі

Книга скарбу

У маленькому перському місті за часів великого шаха Сельцюка жила вдова, яка мала тільки одного сина. Коли відчула, що її земна мандрівка підходить до кінця, покликкала його й сказала:

– Наше життя було важке, бо ми бідні, але залишаю тобі велике багатство – ось цю книгу. Я отримала її від свого батька. В ній містяться всі потрібні вказівки, дотримуючись яких, можна здобути величезний скарб. У мене ніколи не було достатньо часу й сил, щоб її прочитати, тож тепер передаю її тобі. Дотримуйся того, що в ній сказано, й станеш дуже багатим

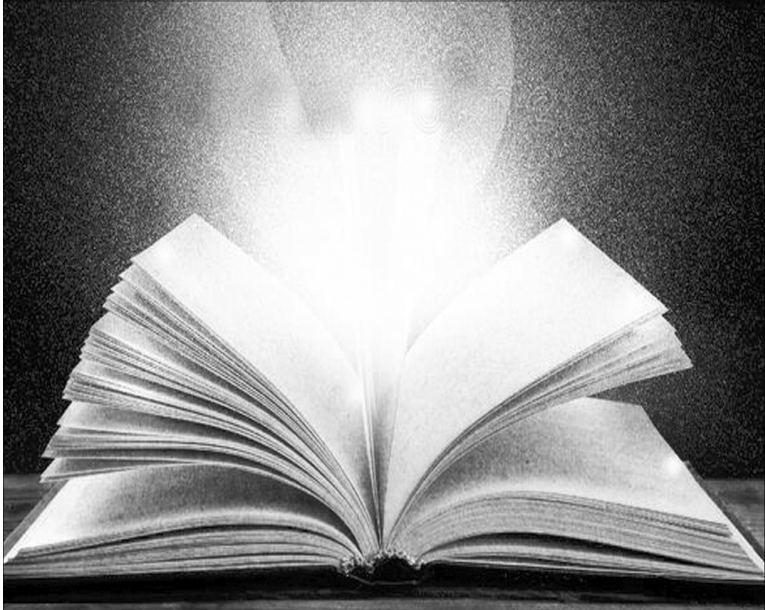

Фото із сайту pravda.com.ua.

Недарма наш Іван Якович Франко їх називав «морською глибиною», з якої можна винести «дивні перли».

Бруно ФЕРРЕРО, оповідання із книги «Казки для душі» (видавництво «Свічадо»)

Син, переборюючи глибокий сум, який оселився в його серці після втрати матері, почав читати цю товсту стару книжку. Вона розпочиналася такими словами: «Щоб здобути скарб, читай сторінку за сторінкою. Якщо відразу перейдеш до висновків, книга чарівним чином зникне й ти ніколи не отримаєш скарбу». Далі було написано про великі багатства, що зберігалися в далекій країні в печері, яку дуже добре охороняли.

На жаль, після перших сторінок, написаних перською мовою, йшов арабський текст. Юнак, який уже уявляв себе багатієм, у жодному разі не міг дозволити, щоб якийсь випадковий перекладач заволодів скарбом, повідомивши йому якусь неправдиву інформацію. Отож сам із запалом і завзяттям почав вивчати арабську мову. Через деякий час зміг прочитати текст. Але через кілька сторінок побачив тест, написаний китайською мовою, а далі – й іншими мовами, які юнак теж з великим запалом почав вивчати. Водночас, щоб заробити на життя, почав використовувати своє чудове знання мов. Невдовзі прославився в столиці як один із найліпших перекладачів. Завдяки цьому перестав бути бідним.

Після багатьох сторінок, написаних різними мовами, в книжці ще було подано вказівки, як розпоряджатися скарбом, коли здобудеш його. Юнак охоче ознайомився з ос-

новами економіки, бухгалтерсько-го обліку та правилами оцінювання дорожочітних металів, коштовного каміння, рухомого й нерухомого майна, щоб його не осукали, коли розбагатіє. Також почав використовувати здобуті знання для того, щоб забезпечити собі ліпші умови життя, а його слава поліглола й здібно-

западини, щоб прокласти дорогу й вирівняти її, а також про багато інших подібних речей.

Відчуваючи, як сильно б'ється його серце, він ухопився за край сторінки, адже нарешті мав прочитати остаточні вказівки.

Не бажаючи нікому розповідати про свою таємницю й не дозволяючи допомагати собі, син удови, який незабаром став усебічно освіченою й загальношанованою людиною, так добре вивчив інженерну справу й містобудівне мистецтво, що шах, захоплений його вмінням і культурністю, призначив його міністром і придворним архітектором, а згодом – прем'єр-міністром. Не було в цілому королівстві іншої такої ж освіченої й обізнаної в усьому людини, як наш читач «книги скарбу».

Того дня, коли юнак одружився з донькою шаха, він мав прочитати останню сторінку книжки. Відчуваючи, як сильно б'ється його серце, він ухопився за край сторінки, адже нарешті мав прочитати остаточні вказівки.

го економіста долетіла аж до замку шаха. Шах наказав зробити його одним зі своїх радників. Спочатку давав йому дрібні завдання, потім, коли ліпше пізнав його, доручив юнакові важку й делікатну місію і, нарешті, призначив його генеральним адміністратором імперії.

Повільно перегорнув її і... вибухнув сміхом. То був сміх подиву, радості й вдячності.

Юнак не переставав читати свою книжку, з якої також дізнався про таємницю будівництва великих мостів, конструювання підйомних механізмів і машин, потрібних для того, щоб дістатися до дна печери. Книжка розповідала й про те, як відчиняти кам'яні двері, як піднімати величезні кам'яні брили, якими завалені гірські ущелини й

На місці останньої сторінки була металева, ідеально відполірована пластина, в якій усе відобразалося, як у дзеркалі. Син удови побачив своє обличчя – обличчя зрілого чоловіка, свідомого, відповідального, діяльного, мудрого, підготовленого до успішної кар'єри. І все це завдяки книзі, яку йому подарувала мати. Великим скарбом був він сам, а книга лише допомогла йому це зрозуміти.

Джерело: credo.pro.

МАГНІТНІ БУРІ У СЕРПНІ:

- Слабкі: 3, 29.
- Бурі середньої інтенсивності: 10–11.
- Сильні: 16–22 серпня. У цей період будьте особливо уважні до свого здоров'я та приймайте призначені лікарем препарати.

● **БО ВОНИ — НЕЛЮДИ!**

Фотоколаж із сайту news.obozrevatel.com.

Окупант напередодні загибелі і в дитинстві. Цікаво, чи було в нього бажання, коли задував свічки на торті, поїхати колись в Україну, щоб убивати там людей?

«Я батько, маю право»:

Росіянин, який 20 років не визнавав сина, отримав свою частину «гробових» за нього

В одній із російських сімей спалахнув скандал через поділ грошей за загиблого в Україні окупанта. Батько 28-літнього загарбника Сергія Семенова отримав чотири мільйони за сина, якого ніколи не виховував

неться менше грошей. Скандал на кістках сина вона влаштувала, бо вважає, що кошти за загиблого краще «переказати до притулку», а не давати колишньому чоловікові.

Сам батько загарбника визнає, що ніколи не виховував сина, але «він батько, тому має право». «Я ці гроші поклав у банк, нехай там лежать. За законом маю право. Кому я що зобов'язаний? Поділ пішов...

Ольга ЛІПІЧ

Іншим родичам це не сподобалося. Як повідомило одне з російських пропагандистських видань, Семенов служив у 454-му окремому батальйоні зв'язку 20-ї гвардійської мотострілецької дивізії, його знищили в Україні 9 липня.

Мати солдата-загарбника заявила, що розлучилася зі своїм колишнім, коли синові було 5 років. Він ніколи не цікавився дитиною, хоча жив на сусідній вулиці, багато пив і навіть плував ім'я хлопця.

За її словами, чоловік згадав про сина лише після того, як дізнався, що за його ліквідацію в Україні йому належать «бойові» — третина від 12 мільйонів рублів.

Росіянка сказала, нібито переживає не через те, що їй дста-

“**Він ніколи не цікавився дитиною, хоча жив на сусідній вулиці, багато пив і навіть плував ім'я хлопця.**”

Дружині моєї колишній мало грошей вділили? Хоче стягнути з мене? Єдиний син у мене загинув. На похороні не був, тому що сильно хворів. Не виховував я сина. Це — так, чесно», — сказав він.

Джерело: obozrevatel.com.

Усміхніться!

:)) :)) :))

:)) :)) :))

Жінка в аптеці:

— Що для чоловіка краще: корвалол чи валідол?

— А який діагноз?

— Туфлі купила собі за 5 тисяч.

— Тоді візьміть ще й тональний крем від синців. То для себе!

— Мам, а це правда,

що курячий супчик допомагає при простуді?

— Так, доню.

— А чому?

— Тому що в курочці багато антибіотиків.

● **ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!**

Солимо огірки: з кропом, гірчицею, хроном, морквою, горілкою...

За цими рецептами вони будуть хрусткими, смачними й ароматними. Обирайте, які вам до смаку

АНЕКДОТ ДО ТЕМИ

— А я працюю солісткою...

— Співаєте?

— Не, солю огірки, помідори, капусту...

КЛАСИЧНІ З КРОПОМ ТА ЧАСНИКОМ

Інгредієнти: 2 листки хрону, 2 листки смородини, 2 вишневі листки, 2 парасольки кропу, 2 зубчики часнику, 0,5 стручка гірко перцю, огірки, 3 ст. л. солі (на банку ємністю 3 л), вода.

Приготування. На дно слоїка вкиньте листя хрону, смородини, вишні, кріп і порізані часник та перець, потім щільно укладіть огірки. Розчиніть сіль у склянці води. Залийте огірки чистою холодною водою до половини банки, тоді додайте сольовий розчин і заповніть банку холодною водою доверху. Закрийте щільно капроною кришкою і поставте в погріб.

З МОРКВОЮ ТА БОЛГАРСЬКИМ ПЕРЦЕМ

Інгредієнти: огірки, 3 морквини, 1,5–2 болгарські перці, 0,5 стручка гірко перцю, 1 невеликий корінь хрону, 2 парасольки кропу, 8–10 зубчиків часнику, 7 горошин чорного перцю, 7 горошин запашного перцю, 2,5 ст. л. солі, вода.

Приготування. Овочі нададуть огіркам приємного аромату. А взимку солоні моркву та перець можна використовувати для приготування або оздоблення інших страв.

Наріжте моркву кружальцями, болгарський перець — невеликими скибочками, а гіркий — шматочками. На дно банки покладіть покращений корінь хрону, парасольки кропу. Утрамбуйте в слоїк огірки, чергуючи їх із морквою, часником і болгарським та гірким перцем. Розчиніть сіль у чистій холодній воді, залийте овочі. Закрийте банку капроною кришкою і залиште на 3 дні при кімнатній температурі. Потім злийте розсіл у каструлю, доведіть до кипіння. Змивати з огірків білий наліт не потрібно, залийте їх гарячим розсоллом, накрийте кришкою і залиште на 10–15 хвилин. Повторіть так ще двічі, за третім разом закатайте банку. Поставте її догори дном і укутайте до повного охолодження.

ІЗ СУХОЮ ГІРЧИЦЕЮ

Інгредієнти: огірки, 2 парасольки кропу, 1 листок хрону, 3 листки смородини, 3 вишневі листки, 3 зубчики часнику, 3 ст. л. солі, 1 ст. л. сухої гірчиці, вода.

Приготування. Завдяки гірчиці огірки набудуть легкої гостринки, а листя зробить їх ароматними.

Викладіть на дно банки кріп, листя хро-

Фото із сайту ukr.media.

Такі заготовки згодяться і для святкового столу, і на будень.

ну, смородини і вишні, щільно заповніть огірками, пересипаючи подрібненим часником, вгорі залиште трохи місця. Всыпте в слоїк сіль і гірчицю, залийте холодною водою. Закрийте банку капроною кришкою, злегка збовтайте і поставте в льох.

З ГОРІЛКОЮ

Інгредієнти: огірки, 3 сухі лаврові листки, 3 листки хрону, 1 парасолька кропу, 2 зубчики часнику, вода, 3 ст. л. цукру, 2 ст. л. солі, 100 мл горілки.

Приготування. Горілка зробить огірки ще більш хрусткими, при цьому овочі не набудуть алкогольного запаху.

На дно банки покладіть лаврове листя, хрін, кріп і часник. Заповніть ємність огірками. Розчиніть у чистій холодній воді цукор та сіль і залийте овочі. Зверху влийте горілку. Накрийте слоїк марлею або кришкою з дірочками й залиште в темному місці за кімнатної температури на 3 дні. Регулярно знімайте піну.

На четвертий день злийте розсіл у каструлю і доведіть до кипіння. Через 5 хвилин залийте огірки киплячим розсоллом і закатайте банку. Переверніть, укутайте і залиште до повного остигання.

ВАРТО ЗНАТИ

➔ Маринувати і солоні огірки — не одне і те ж. Для приготування перших використовується оцет або лимонна кислота, а для других — тільки сіль.

➔ Є два способи засолювання: холодний (овочі заливають холодною водою) і гарячий (спочатку холодною водою, а потім гарячим настояним розсоллом). Банки з огірками, засоленими холодним способом, закривають капроновими кришками і зберігають у холоді. А при гарячому — закатують металевими кришками і зберігають за кімнатної температури.

➔ Щоб солоні огірки вийшли твердими і хрусткими, перед засолюванням замочіть їх у холодній воді на 3–4 години.

➔ Після заливання огірок водою під банку доцільно поставити широке блюдо або миску: через бродіння з-під кришки може витікати рідина.

Підписуйтесь на Telegram-канал **Рецепти Кухня**

Telegram

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик
«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».
Головний редактор і відповідальний за випуск — ЗГОРЯНЕЦЬ Олександр Олександрович.
Зареєстрована 6 листопада 2017 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:
43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефони редакції:
066 82 47 160, 096 77 31 037

ТЗОВ «Газета «Волинь»

n/p UA83305299000026007000803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний. Обсяг — 3 друковані аркуші

Передплатні індекси: 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)
Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р. 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 1388.

● **«ЛЮБОВ — ЗЛА, ПОЛЮБИШ І КОЗЛА»**

Секрети коханки путіна: чи розділить сучасна Єва Браун долю свого гітлера?

Закінчення. Початок на с. 1

Анна КРАВЧУК

МАТИ ЛУПИЛА ТАПОЧКАМИ

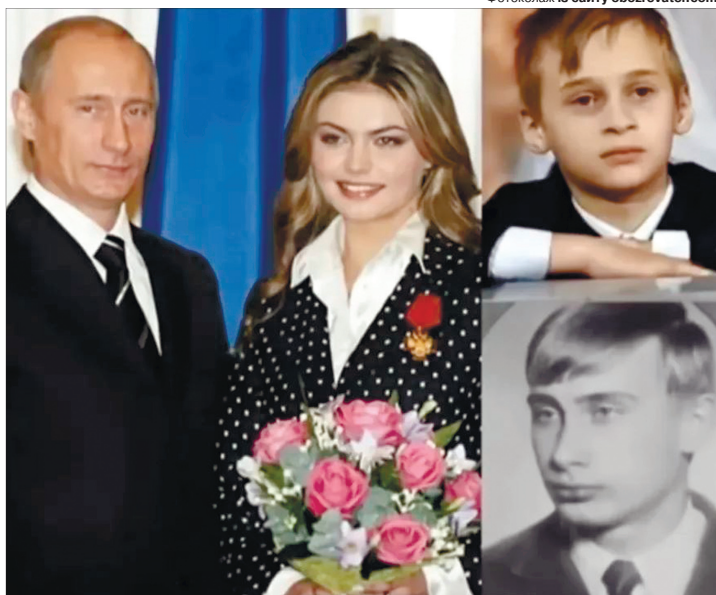
В одному з давніх інтерв'ю юна кабаєва розповіла про свою родину. За словами дівчини, мама її ляла за погані оцінки у школі та карала за помилки у спорті. Олена Шершньова коментує: «Тато добрий, а мама «могла дати тапком по попі». Зверніть увагу, не за погану поведінку, а за недостатню успішність. Така тактика у вихованні призводить до того, що дитина починає сприймати успіх як головну цінність, як запоруку свого виживання та безпеки. Це прямий шлях до нарцисичного розладу. З іншого боку, насильство починає сприйматися дитиною як прояв уваги або турботи від одного з батьків. Це є тлом для формування мазохістичних якостей».

Люди з мазохістичним типом особистості схильні до надконтролю та самознищення. Їм важливо займати позицію «правильних» — бути «хорошим учнем», «хорошою донькою», «хорошою дружиною». Відхилення від курсу передбачає самопокарання за «погану» поведінку та осічки у будь-якій із сфер.

У цьому ж інтерв'ю кабаєва згадала, як мама погрожувала їй покаранням за трійку з контрольної у школі. Коли дівчинка все ж таки отримала погану оцінку, то боялася повертатися додому. «Після таких мікропсихотравм формується концепція «Я потрібен батькам лише успішним» і успіх починає досягатися за будь-яку ціну, навіть через біль і страждання... Якось тренер сказала аліні, що за три дні вона повинна скинути три кілограми для того, щоб залишитися на базі, і дівчинка зробила це... Отримані психологічні травми дали про себе знати. Панічний страх не досягти успіху, розчарувати, програти оселився в підсвідомості аліни назавжди», — зазначила психологиня.

ЗРОБИВ ДЕПУТАТКОЮ, АЛЕ НЕ ОФІЦІЙНОЮ ДРУЖИНОЮ

З путіним гімнастка познайомилася у 2001 році, коли їй було 18. Кремлівський лідер одразу

Фотоколлаж із сайту obozrevatel.com.

Старший син кабаєвої — ну викапаний же путлер у молодості.

звернув увагу на юну спортсменку, а та у свою чергу зрозуміла, що це може для неї означати. Вже за кілька років кабаєва посіла депутатське крісло. У свої 24 вона могла впливати на політичні рішення, які ухвалювалися в державі.

2008-го путін розлучився зі своєю дружиною, проте кабаєвій місце першої леді так і не дісталось. Це нагадало їй про взаємини з батьком, який так само протягом багатьох років не підтримував із нею близького зв'язку, вибудовуючи стосунки на дистанції. Гімнастка виправдовує цю ситуацію типовою для мазохістів фразою: «Така доля».

тична частинка, то піде. Якщо ж нарцисична, то вона може спробувати використати один зі своїх спортивних девізів: «Сходиш с пьєдестала — починай все сначала», — підсумувала психологиня.

Р. С. Фотограф за фахом, Єва Браун (1912–1945) — коханка лідера нацистської Німеччини Адольфа Гітлера, в останній день його життя, 30 квітня 1945 року, офіційно стала його дружиною і разом із ним вчинила самогубство.

ДО РЕЧІ:

До 2002 року аліна була мультиманкою, а потім прийняла

Кабаєва в інтерв'ю згадала, як мама погрожувала їй покаранням за трійку з контрольної у школі. Коли дівчинка все ж таки отримала погану оцінку, то боялася повертатися додому.

Коли кабаєва вперше стала мамою, вона зникла з радарів. Ім'я батька дитини ретельно приховували, але зрозуміти, що син — це нащадок путіна, було неважко. Після цього знову народився хлопчик, а з тим — двоє дівчаток-близнюків...

«Зараз багатьох хвилює питання: чи піде сучасна Єва Браун разом зі своїм гітлером в останній шлях, так би мовити, в бункер? Якщо перемає її мазохістич-

християнство. Її батько — Марат Кабаєв — татарин за національністю, у молодості як футболіст грав на позиції крайнього нападника в ташкентському «Пахтакорі» (у 1989-му виступав за «Дніпро» (Дніпропетровськ)). Зараз працює старшим тренером-селекціонером у казанському «Рубіні».

Мама — Любов Кабаєва — грала за збірну Узбекистану з баскетболу, багато років живе окремо від чоловіка в москві.

● УВАГА, ВІКТОРИНА!

Від зникнення Агати Крісті до коханої Агати...

А кого саме коханою — ви дізнаєтесь уже із відповіді на запитання, яке для переважної більшості з вас стало невідомою глибою

Грицько ГАРБУЗ

Щоправда, за правилами нашої вікторини, насамперед маємо нагадати це грізне для вас завдання, яке насправді доволі миле. Принаймні переможниця туру так любо про нього говорила. Отож:

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-15»

Тільки представлять цю людину — а ви вже витанцюєте. І задуєте дитячу пісеньку, один із героїв якої — тезка людини, пов'язаної з тими, про кого говорили: «Європу знов чарує гра команди з берегів Дніпра». А ще наш герой одружився із жінкою, яка має те саме ім'я, що й всесвітньо відома особистість, яка одного разу вирішила зникнути і від свого чоловіка, і від світу. Результати «пропажі» ми із задоволенням «пожинаємо» і нині, хоч «пройшли вже роки і ми стали батьки» (і дідусі, і прадідусі, і прапрадідусі...). І від їхньої любові, яка не пропала, на світ появилася «королева», хоча в реальному житті нині, образно кажучи, — «принцеса». До речі, колись і ми жили в «королівстві» їхніх дідів. А оскільки при зазці про нашого героя одразу хочеться витанцювати, то й заховати ми вирішили музичний інструмент, який так і кличе «дати лиха закаблукам», бо безпосередньо асоціюється з описаною нами відомою у світі персоною.

Що саме знаходиться у гранатобузі?

А тепер я просто процитую жителя села Сенкевичівка Луцького району Волині Валентину Бишовець, яка єдиною серед усіх учасників конкурсу надіслала нам правильну відповідь — «Дудка» («Дуда»): «Я знала, що Агата Крісті після втечі-зникнення на одинадцять днів від свого чоловіка-зрадника подарувала згодом нам круті детективи, тому шукала відомих її тезок. І майже одразу вийшла на Агату Дуду — кохану жінку президента Польщі Анджея Дуди. А там уже дізналася і про плід їхньої любові — доньку Кінгу, ну і в пам'яті вирунула знайома всім з дитинства пісня: «Савка та Гришка грала на дуду...»

Браво, пані Валентино! Ви стаєте абсолютним переможцем нашого туру — і чесно зароблені вами 200 гривень ми перерахуємо Збройним силам України.

А нам час шукати нових інтелектуальних волонтерів.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-17»

Наш герой мав два улюблені види спорту. Перший — той, який для жінок після певного стану обіцяє виконати головну місію на планеті. А другий у панянок після того стану означає винагородження клопіткої праці і щасливу або, навпаки, нещасливу любов. І якщо результати другого поєднати із усім відомим «другим» — ото насолода вийде... До речі, хоч нашому героєві і не раз траплялось кохання, у підсумку воно було не таким, про яке мріялось. Як і та боротьба, у поразці в якій він звинувачував особливу страву, що по-різному називається в різних регіонах України, а також ковбасу й алкоголь. Діяча цього вже нема, але ви доволі часто його бачите, бо він живий і буде вічно жити!

Що за предмет ми заховали, де ви найчастіше бачите нашого героя?

Слово-відповідь треба надіслати до 12 серпня (включно) тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776** і **0672829775**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братиме участь у щотижневому жеребкуванні при розіграші призових волонтерських 200 гривень (100 — від газети «Волинь» і 100 — від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. Ці кошти ми перерахуємо на допомогу українській армії, вказавши ваше ім'я як волонтера-благодійника.

Смерть кровопивці путіну!

